

ת"פ 11458/02/22 - מדינת ישראל נגד עומר אלמטור

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 11458-02-22 מדינת ישראל נ' אלמטור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומר אלמטור

הנאשם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שלהלן - סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה (להלן - "**סיכון חיי אדם**") - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); הפרעה לשוטט במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק; חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק; נהיגה ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], (להלן: "**הפקודה**"); נהיגה תחת השפעת סמים - עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") בצירוף סעיף 68 לפקודה; גרם נזק לאדם ולרכוש - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, בצירוף סעיף 68 לפקודה; כניסה לישראל בניגוד לחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. כאמור בכתב האישום, הנאשם הוא תושב האזור ללא אישור שהייה כדין בישראל. הנאשם גם לא החזיק מעולם ברישיון נהיגה ברכב בישראל.

ביום 29.1.22, סמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר, נהג הנאשם ברכב לכיוון ירושלים, כשברכב היה גם חברו בשם עלאא. מזג האוויר היה חורפי לאחר יום שבו ירד שלג בירושלים, ובצדי הכביש נותרו ערמות שלג. כאשר עבר הנאשם סמוך למחלף הראל הבחינו בו שני שוטרים - סטיב ונביל, אשר היו בניידת משטרה. השוטט סטיב בדק במסוף המשטרה את מספר הרכב בו נסעו הנאשם וחברו, ולאור חשד שעלה בו ביקש לבדוק את הרכב עצמו. בהמשך לכך השוטרים נסעו אחרי הנאשם וכרזו לו לעצור, תוך שהפעילו את האורות המהבהבים של הניידת. הנאשם הבחין בניידת אך התעלם מהכריזות, המשיך בנסיעה ואף החל להאיץ את מהירות נסיעתו כדי לחמוק מהשוטרים. השוטרים דלקו אחרי הנאשם עד שנסעו במקביל אליו, תוך כדי שהמשיכו לכרזו לו לעצור. אז, הנאשם סטה מספר פעמים ימינה ושמאלה בחדות לעבר הניידת. כתוצאה מכך נאלצה הניידת להאט מספר פעמים את נסיעתה. השוטט סטיב ביקש באמצעות הקשר המשטרה סיוע כדי לעצור את הנאשם, ובעקבות כך כוחות משטרה שהיו באזור נערכו להקים מחסומים בדרכו של הנאשם. השוטט אלכס יצר באזור מחלף גינות סחרוב שבכביש 1 מחסום בעזרת רכבים אזרחיים שעברו במקום. כאשר

הגיע הנאשם לאזור גינות סחרוב הוא הבחין במחסום ובכוחות המשטרה שכרזו לו לעצור. חרף זאת המשיך הנאשם בנסיעה פרועה, ועבר את המחסום תוך שהוא נוגח ברכב בו נהג אותה שעה אחר בשם עידן. כתוצאה מההתנגשות נגרם נזק לחלקו הקדמי של הרכב של עידן. לאחר פריצת המחסום המשיך הנאשם בנסיעה מהירה לכיוון ירושלים. כעבור 300 מטר הבחין הנאשם בניידת משטרתית לידה עמד שוטר בשם רני, שהחל לפזר דוקרנים על הכביש על מנת ליצור חסימה שתעצור את רכב הנאשם. הנאשם הבחין באמור, החל לנסוע במהירות וסטה באופן חד כדי שלא לנסוע על הדוקרנים. כתוצאה מכך השוטר רני נאלץ לרוץ הצידה כדי להימנע מדריסתו על-ידי הנאשם. הנאשם המשיך בנסיעה לכיוון ירושלים **"במהירות גבוהה מאוד מהמותר"**, כלשון כתב האישום (השיבוש במקור - א.ר.), כאשר כוחות משטרה דולקים אחריו. הנאשם הגיע לצומת גבעת שאול בכניסה לירושלים, שם הוא פנה שמאלה ועלה על כביש בגין לכיוון צפון. הנאשם נסע בנתיב הנגדי והמשיך בנסיעה בכביש בגין במהירות בניגוד לכיוון התנועה, כל זאת כשכוחות המשטרה דולקים אחריו. הנאשם הגיע עד לאזור מחלף בן ציון, שם הוא ניסה לפנות לכיוון בית חנינא, אלא שאז איבד הנאשם את השליטה על הרכב, החליק והתנגש במעקה הבטיחות עד שהרכב נעצר. או אז, הנאשם יצא מהרכב והחל בבריחה רגלית כאשר השוטר סטיב רדף אחריו ברגל. בבריחתו הנאשם קפץ מגשר בגובה של 3 מטרים אל שטח פתוח הנמצא מתחת לכביש, והמשיך בריצה כמה עשרות מטרים עד שהגיע למדרון תלול בו הוא החל לרדת. השוטר סטיב קפץ אחרי הנאשם והמשיך לרוץ אחריו במטרה להשיגו. כאשר הגיע הנאשם למדרון התלול הוא נפל אל תוך נחל של מי גשמים ושלגים שזרם במקום כתוצאה ממזג האוויר החורפי. בשלב זה הנאשם התעייף, נעצר בתוך מי הנחל, והשוטר סטיב עצר אותו. השוטרים הנוספים שהגיעו למקום התקשו להוציא את הנאשם ואת השוטרים שעצרו אותו מהנחל, ונזקקו לשם כך לעזרת כוחות כיבוי שהגיעו למקום וחילצו אותם באמצעות חבלים. אחר הדברים האלה, השוטרים אלכס, רני וסטיב, וכן הנאשם, פונו לבית חולים בשל נפילות ופציעות כתוצאה מהמרדף ומהקור. בבדיקה שנעשתה לנאשם נמצאו בדמו קוקאין וקנביס. בגין המעשים האמורים הורשע הנאשם בעבירות שצוינו לעיל.

3. טענות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה בכתב ובעל-פה את החומרה היתרה שגלומה בעבירה של סיכון חיי אדם, עבירה שביצועה פוגע בערך המוגן של שלמות הגוף והרכוש. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת כי יש לגזור עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירה האמורה בנסיבות של מרדף משטרתי. ב"כ המאשימה טענה שהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה חמורות - הנאשם ביצע מספר עבירות מלבד העבירה החמורה של סיכון חיי אדם; במהלך ההימלטות מהשוטרים נהג הנאשם בכביש בגין בניגוד לכיוון התנועה; לאחר שרכב הנאשם התנגש בגדר בטיחות ונעצר הנאשם המשיך לברוח רגלית תוך שהוא קפץ מגשר בגובה כ-3 מטר ואילץ בכך גם את השוטר שדלק אחריו לסכן את עצמו ולקפוץ מהגשר; לכל אלה מתווספת העובדה שהנאשם נהג ברכב תחת השפעת סמים. לאור האמור טענה ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות שביצע הנאשם צריך לנוע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר, זאת לצד ענישה נלווית, לרבות פסילה מקבלת רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה טענה כי בהינתן גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, והעובדה שהוא הודה וחסך בזמן שיפוטי, יש למקם את עונשו בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור עליו עונש של 3 שנות מאסר בצירוף עונשים נלווים.

4. טענות הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על כך שהנאשם הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם לפי החלופה המנויה בסעיף 332(2) לחוק העונשין, דהיינו בחלופה שבמסגרתה לא מיוחסת לעובר העבירה כוונה לפגוע באדם, אלא פעולה בדרך שיש בה כדי

לפגוע במשתמשי הדרך. בהמשך לכך טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא התכוון לפגוע באיש, ולכן במסגרת כתב האישום המתוקן נמחקו המילים אשר ייחסו לו ניסיון לנגח את הניידת משטרתית שדלקה אחריו. בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן אמנם מצוינת העובדה שהנאשם סטה מספר פעמים ימינה ושמאלה בחדות לעבר הניידת המשטרתית, וכי כתוצאה מכך נאלצה הניידת להאט מספר פעמים את נסיעתה, אולם לטענת הסניגור סטיות אלה נבעו מנסיעתו המהירה של הנאשם בכביש המתפתל העולה לירושלים, ולא מכוונה לנגח את הניידת. ב"כ הנאשם הפנה לכך שלא נגרם נזק גוף חמור כתוצאה מביצוע העבירה. ב"כ הנאשם טען כי הענישה הנוהגת תומכת בקביעת מתחם עונש הולם העומד על 10 עד 20 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טען כי לנוכח הודאתו של הנאשם, חרטתו ועברו הנקי, יש להסתפק בעונש מאסר החופף את ימי מעצרו של הנאשם, אשר עצור מאז יום האירוע - 29.1.22.

5. דברי הנאשם

בסיום שמיעת הטיעונים לעונש השמיע הנאשם את דבריו. הנאשם הסביר כי ברח מהמשטרה כיוון שפחד. לדבריו הוא איננו משתמש בדרך כלל בסמים, אך הוא השתמש באותו לילה בסמים כיוון שהיה בלחץ בשל בעיות משפחתיות. הנאשם הבהיר כי הוא למד לקח ממעצרו וכי הוא לא יפר שוב את החוק.

דין והכרעה

6. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

העבירה החמורה והעיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירה של סיכון חיי אדם, ולפיכך מטבע הדברים יתמקד הדיון בעבירה זו. הערכים המוגנים על-ידי העבירה של סיכון חיי אדם עניינם חיי אדם ושלומם של משתמשי הדרך. בענייננו ביצע הנאשם את העבירה תוך כדי ניסיון להימלט מרשויות החוק. בכך פגע הנאשם גם בערך של אכיפת החוק בכלל, ובערך של שמירה על חיי אדם אופי החוק בפרט.

הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים בינונית עד חמורה, זאת לנוכח אופן נהיגתו של הנאשם במהלך המרדף.

בצד העבירה של סיכון חיי אדם ביצע הנאשם גם עבירות נוספות, בראשן העבירה החמורה של נהיגה תחת השפעת סמים, שגם תכליתה היא שמירה על חיי משתמשי הדרך. נציין בהקשר זה, כי על פי הבדיקה שנעשתה לנאשם אחרי האירוע הוא היה תחת השפעה של שני סוגי סמים בשעה שנהג ברכב.

7. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנוהגת

ככלל, בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם ראוי לגזור עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירה זו, בפרט בנסיבות של מרדף משטרתית (ע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18); ע"פ 2410/04 **אבולקיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)).

בע"פ 5501/20 **ידידיה גאל דור נ' מדינת ישראל** (13.6.21), הדגיש בית המשפט העליון, כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות שבוצעו אגב מרדף משטרתי, בין אם בסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם, בין אם הוא הורשע בעבירה אחרת בעלת חומרה דומה, כגון עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, היא: **"של עונשי מאסר ממושכים, כאשר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי שבשמירה על החוק וההגנה על שלמות גופם של מי שאמונים על אכיפתו, מקבלים משנה תוקף על פני שיקולי השיקום הפרטניים של הנאשם"**. בפסק דין זה הפנה בית המשפט לשורה של גזרי דין בהם נגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות כאמור עונשים של 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. דברים דומים נאמרו גם בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.2014), שם נפסק כי רף הענישה שנקבע בעבירה של סיכון חיי אדם עומד על 4 שנות מאסר בפועל, והובאו מספר דוגמאות לגזרי דין בהם נגזרו על מי שהורשעו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם עונשים של 34 עד 48 חודשי מאסר. עם זאת הודגש בעניין **ווערי**, כי לא מדובר ברף ענישה שלא ניתן לסטות ממנו בנסיבות מתאימות (שם, בפסקה 9 לפסק הדין, וכן ראו - ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

ברוח האמור לעיל הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה לע"פ 8584/13 **שטארה נ' מ"י** (30.6.14), במסגרתו נגזר על המערער שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, כניסה לישראל שלא כחוק, ונהיגה ללא רישיון נהיגה, עונש של 4 שנות מאסר; לעניין **ווערי** הנ"ל, בו נגזרו בסופו של דבר על המערער שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, גניבת רכב, וחבלה במזיד ברכב, 40 חודשי מאסר בפועל; לעניין **גולדשטיין** הנ"ל, בו נגזר על מערער שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם, בנסיבות שאינן מרדף משטרתי, עונש של 36 חודשי מאסר בפועל; ולע"פ 3840/21 **חאמד נ' מ"י** (8.3.22), במסגרתו נגזר על מערער שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, סיוע לגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וביטוח, ושהייה בישראל שלא כדין, עונש של 56 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי עניין **חאמד** חמור מעניינו של הנאשם שלפניי, הן בשל ריבוי העבירות הן בשל עברו הפלילי העשיר של אותו **חאמד**.

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין בגדרם נגזרו עונשים חמורים פחות על מי שהורשעו בעבירות של סיכון חיי אדם. כך, בת"פ 58749-08-18 **מ"י נ' עיסא** (25.3.19), נגזר על נאשם שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, שהייה בישראל שלא כחוק ועבירות נוספות, עונש של 17 חודשי מאסר; בע"פ 217/04 **אל קורעאן נ' מ"י** (29.6.05), נגזר על מערער שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וחבלה במזיד, עונש של 27 חודשי מאסר; בע"פ 2789/13 **מ"י נ' חמדי** (4.8.13), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של מי שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם והסעה שלא כדין, ונגזר עליו במסגרת פסק הדין בערעור עונש של 20 חודשי מאסר, זאת בשל גילו הצעיר, עברו הנקי והתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו; ובע"פ 3641/14 **מ"י נ' חסונה** (2.7.14), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם, חבלה במזיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה בפסילה, ונגזר עליו במסגרת פסק הדין בערעור עונש של 25 חודשי מאסר.

כן נפנה לע"פ 1919/22 **מקדשי נ' מ"י** (2.8.22), במסגרתו נגזר על המערער שהורשע, בנסיבות של מרדף משטרתי, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, מעשי פזיזות ורשלנות, התחזות, הכשלת שוטר, נהיגה במהירות מופרזת ועם רישיון נהיגה שפקע, עונש של 26 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער תוך שקבע כי בית המשפט המחוזי **"הקל עד מאוד בעונשו של המערער"** (פסקה 16 לפסק הדין).

8. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

העבירה העיקרית שביצע הנאשם, סיכון חיי אדם, איננה עבירה שבוצעה לאחר תכנון מוקדם. ההימלטות מהמשטרה הייתה פרי של החלטה לא מתוכננת. אין גם טענה כי הנאשם נכנס לישראל שלא כחוק במטרה לבצע עבירה כלשהי, או שהוא השתמש ברכב כדי לבצע עבירה כלשהי. בכך שונה עניינו של הנאשם שלפני מעניינם של מי שנכנסים לישראל שלא כחוק במטרה לבצע עבירות, כגון גניבת רכב, וכאשר הם נתקלים במשטרה הם נמלטים תוך סיכון חיי אדם (השוו למשל - 34912-11-21 מ"י נ' מזאחם (30.1.23), אשר נדון לפניי אך לאחרונה). ואולם, בהיבט אחר חמור מעשהו של הנאשם שלפניי ממעשיהם של אחרים שהורשעו בביצוע עבירה של סיכון חיי אדם, שכן הנאשם שלפניי נהג תחת השפעת סמים, אותם, לפי דבריו בבית המשפט, הוא צרך בליל האירוע. חרף צריכת הסמים החליט הנאשם לנהוג ברכב ללא רישיון, ואף לנהוג בו במהירות כשהוא לא נמצא במלוא חושיו. נסיבות אלו מוסיפות נופך של חומרה לעבירה של סיכון חיי אדם. כמו כן, יש להביא בחשבון לחומרה, כי המרדף התמשך על פני קטע דרך לא קצר במיוחד - ממחלף הראל ועד מחלף בן ציון בואכה בית חנינה. ועוד יש להביא בחשבון, כי גם לאחר שרכבו של הנאשם נעצר הוא המשיך להימלט רגלית, דבר המעיד על נחישותו של הנאשם להימלט מאימת הדין.

חלקו של הנאשם בעבירות שביצע - מלא ובלעדי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירה של סיכון חיי אדם הוא נזק גוף חמור ואף קטלני חלילה. נזכיר בהקשר זה, כי במהלך המרדף נהג הנאשם במהירות; הוא סטה ימינה ושמאלה לכיוון נידת משטרה שדלקה אחריו, אם כי אין טענה שהוא ניסה לנגח אותה; הוא נגח ברכב בו נהג אזרח; הוא גרם בנהיגתו לשוטר להימלט כדי לא להיפגע מרכבו של הנאשם; הוא נסע בכביש בגין בניגוד לכיוון התנועה; והוא קפץ מגשר גבוה ובכך אילץ גם את השוטר שדלק אחריו לקפוץ מהגשר למרות הסכנה הכרוכה בכך. במעשיו אלו יצר הנאשם סיכון ממשי ומוחשי לחיי אדם. עם זאת, בקביעת המתחם יש להתחשב גם בעובדה שהלכה למעשה לא נגרמו נזקי גוף או רכוש חמורים כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

כעולה מהנסיבות המפורטות בכתב האישום, אף אם הדבר לא נאמר במפורש, המניע להימלטותו של הנאשם מהמשטרה אגב ביצוע עבירות שסיכנו את חיי השוטרים ואת חיי משתמשי הדרך, נעוץ ברצונו של הנאשם שלא להיתפס כשהוא שוהה בישראל שלא כדין וכשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה ותחת השפעת סמים. מניע זה לא יכול, כמובן, להצדיק התחשבות בנאשם.

9. מתחם העונש ההולם

בהתחשב בכל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות שביצע הנאשם עומד על 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

10. העונש המתאים

בעניינו של הנאשם לא נערך תסקיר, ברם בא כוחו הפנה בטיעונו לנסיבותיו האישיות של הנאשם. עסקינן בנאשם תושב האזור, בן 25, אשר הוריו פרודים והוא גר עם אמו ועם שתי אחיותיו ואחיו הצעיר ממנו. הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו. כיוון שכך מאסרו של הנאשם פוגע וימשיך לפגוע במשפחתו מעבר לפגיעה הרגילה הנגרמת עקב מאסרו של אדם.

לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט,

את העובדה שהוא נטל אחריות על מעשיו ואף הביע חרטה עליהם, ואת עברו הנקי.
בשים לב לאמור ימוקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של נהיגה ללא רישיון.
- ה. חודש אחד של מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, או עבירה של הפרעה לשטר במילוי תפקידו, או עבירה של חבלה במזיד ברכב.
- ו. 18 חודשי פסילה בפועל מהחזקת או קבלת רישיון נהיגה. הפסילה תיכנס לתוקפה מיום שחרורו של הנאשם מהכלא, ותקופת הפסילה תימנה מהמועד הקבוע לכך בדיון.
- ז. 12 חודשי פסילה על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה מהעבירות המנויות בסעיפים (ב) עד (ד) לעיל.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 6 פברואר 2023 בנוכחות הצדדים.